

Middelburg, 14 oktober 2003
Nummer 039213/23/28
Afdeling milieuhygiëne

BESCHIKKING VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN ZEELAND

1 AANLEIDING

Bij besluit van 2 juli 2002, kenmerk 026877/38, hebben wij aan S.Z.V. Schrootverwerking Zeeuws-Vlaanderen B.V. te Terneuzen een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer verleend voor het oprichten en in werking hebben van een inrichting voor het overslaan, sorteren, bewerken, verwerken en/of tijdelijk opslaan van schroot, gedemonteerde autowrakken en metaalkrullen, het demonteer van grote metalen objecten en het inzamelen en tijdelijk opslaan van accu's. Aan de vergunning zijn voorschriften verbonden ter bescherming van het milieu.

De inrichting is gelegen aan de Ambachtstraat 2 te Terneuzen, kadastraal bekend als gemeente Terneuzen, sectie F, nummers 1555 en 1556.

Op 9 juli 2003 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan in de door S. Bareman e.a. en S.Z.V. Schrootverwerking Zeeuws-Vlaanderen B.V. ingestelde beroepen tegen de onderhavige vergunning. In deze uitspraak zijn voorschrift 4.5 voorzover daarbij een onvoldoende gebruiksbeperking is opgenomen om aan voorschrift 4.1 te kunnen voldoen, alsmede voorschrift 4.7 van de vergunning vernietigd. Voorschrift 4.5 bepaald dat de in de aanvraag aangegeven geluidsreductie door het verhogen van de damwanden met tenminste 1 meter zo spoedig mogelijk na het van kracht worden van de vergunning gerealiseerd dient te worden. Totdat de damwanden verhoogd zijn mogen de schrootschaar/pers en bijbehorende hydraulische kraan maximaal 5 uur per dag in werking zijn.

Voorschrift 4.7 bepaald dat de in de inrichting aanwezige machines en toestellen zodanig zijn opgesteld of uitgevoerd, dat zij in niet tot de inrichting behorende ruimten geen merkbare trilling veroorzaken. Hierbij dient te worden voldaan aan de in de meet- en beoordelingsrichtlijn 2 (Hinder voor personen in gebouwen door trillingen) van de Stichting Bouwresearch genoemde streefwaarde voldaan. Ten aanzien van deze voorschriften heeft de Afdeling bepaald dat wij, met inachtneming van de uitspraak, een nieuw besluit dienen te nemen. Voorliggend besluit strekt tot het wegnemen van de in de uitspraak genoemde onvolkomenheden.

2 PROCEDURE

Voor de voorbereiding van de beschikking is de procedure als bedoeld in afdeling 3.5.6 van de Algemene wet bestuursrecht gevolgd.

3 BIJ DE BESLISSING IS REKENING GEHOUDEN MET:

Uitspraak Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State d.d. 9 juli 2003

Met betrekking tot de vernietiging van voorschrift 4.5 is in de uitspraak aangegeven dat:

1. (...) Gelet op de in het deskundigenbericht gemaakte scenarioberekeningen, stelt de Afdeling vast dat er bij de in voorschrift 4.5 voorgescreven gebruiksduurbependingen sprake is van een overschrijding met 1,5 dB(A) van de in voorschrift 4.1 opgenomen grenswaarde voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau van 54 dB(A) op vergunningpunt 1,

welk punt is gelegen op enkele meters afstand van een woning aan de Hogendijk. In zoverre heeft verweerder het bestreden besluit dan ook niet met de in artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht vereiste zorgvuldigheid voorbereid. Deze beroepsgrond van appellanten sub 2 treft derhalve doel en voorschrift 4.5 komt voor vernietiging in aanmerking, voorzover daarbij een onvoldoende gebruiksbeperking is opgenomen om aan voorschrift 4.1 te kunnen voldoen. Uit het vorenstaande volgt dat het beroep van appellante sub 1 op dit punt niet kan slagen. De Afdeling acht de stelling van appellante sub 1 dat zij op onaanvaardbare wijze in haar bedrijfsvoering wordt beperkt niet aannemelijk, nu ter zitting is gebleken dat het werken met deze gebruiksduurbeperkingen wel hinderlijk maar niet onmogelijk is voor de inrichting.

2. (...) De Afdeling overweegt dat de realisering van het geluidsscherm ten tijde van het bestreden besluit afhankelijk was van de afronding van een procedure op grond van de Wet op de ruimtelijke ordening. De Afdeling is daarom van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen exacte termijn in de vergunning behoefde te worden opgenomen. Deze beroepsgrond treft derhalve geen doel.

Motivering bij voorschrift 4.5

Uit het akoestisch rapport blijkt dat zonder verdere maatregelen niet voldaan kan worden aan de geldende geluidseisen. Op vergunningpunt 1 wordt de norm met 3 dB(A) overschreden vanwege de schaar-/persinstallatie. Om wel aan de norm te kunnen voldoen wordt door het adviesbureau geadviseerd om de geluidsschermen rond het terrein met 1 meter te verhogen dan wel voorzieningen aan de pers te treffen om een gelijkwaardige reductie van het geluidsdrukkniveau op vergunningpunt 1 te verkrijgen. In de aanbiedingsbrief van dit geluidsrapport, gedateerd 25 maart 2002, geeft SZV aan voornemens te zijn om de geluidsschermen te verhogen. In voorschrift 4.5 van de vergunning is dan ook opgenomen dat deze verhoging zo spoedig mogelijk na het van kracht worden van de vergunning gerealiseerd moest worden. De realisatie van de noodzakelijke verhoging van de geluidsschermen rond de inrichting was ten tijde van het genomen besluit echter afhankelijk van een procedure op grond van artikel 19 van de Wet op de ruimtelijke ordening. Daarom werd in voorschrift 4.5 tevens een bedrijfsduurbepaling opgenomen als overgangsbepaling totdat de benodigde bouwvergunning kon worden verleend. Deze beperking is echter gelet op de uitspraak van de Afdeling nog onvoldoende gebleken om aan het gestelde in voorschrift 4.1 te kunnen voldoen.

Nu de benodigde bouwvergunning voor het verhogen van de geluidsschermen is afgegeven, kan de bouw hiervan worden gerealiseerd. Wij achten het dan ook niet meer noodzakelijk om opnieuw een bedrijfsduurbepaling op te nemen, maar juist een exacte termijn aan te geven voor de realisatie van de verhoging. In het gewijzigde voorschrift 4.5 is derhalve opgenomen dat het verhogen van de damwanden met tenminste 1 meter binnen de termijn van 3 maanden na het van kracht worden van dit besluit dient te zijn gerealiseerd.

Met betrekking tot de vernietiging van voorschrift 4.7 is in de uitspraak aangegeven dat:

De Afdeling overweegt dat in de door verweerder gehanteerde richtlijn voor verschillende situaties verschillende streefwaarden zijn opgenomen. Door in voorschrift 4.7 enkel te verwijzen naar de Beoordelingsrichtlijn 2 van de

Stichting Bouwresearch zonder daarbij te vermelden welke situatie hier van toepassing is, blijft onduidelijk aan welke streefwaarden de door de inrichting veroorzaakte trillingen dienen te worden getoetst. Het besluit is in zoverre in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel. Dit beginsel brengt onder meer met zich dat uit een vergunning de rechten en plichten van vergunninghoudster duidelijk moeten blijken. Deze beroepsgrond van appellanten sub 2 treft derhalve doel en voorschrift 4.7 komt voor vernietiging in aanmerking.

Motivering bij voorschrift 4.7

Om trillinghinder naar de omgeving zoveel mogelijk te voorkomen is aansluiting gezocht bij de in de meet- en beoordelingsrichtlijn deel B (Hinder voor personen in gebouwen) van de Stichting Bouwresearch (uitgave augustus 2002) aangegeven streefwaarden. In de richtlijn zijn streefwaarden voor verschillende situaties aangegeven. De keuze aan welke streefwaarden moet worden voldaan wordt bepaald door de functie van het gebouw (wonen, kantoor, e.d.), de aard van de optredende trillingen (continu, herhaald gedurende langere tijd e.d.) en het tijdstip waarop de trilling voorkomt (dag, avond of nacht). De inrichting is reeds gedurende vele jaren op deze locatie is gevestigd. In 2000 is de bestaande schrootpers vervangen door een andere schrootpers. Het plaatsen van een andere pers levert naar onze mening geen situatie op die valt onder het regiem nieuwe situaties zoals aangegeven in de 2000 gehanteerde meet- en beoordelingsrichtlijn 2 (Hinder voor personen in gebouwen door trillingen) van de Stichting Bouwresearch (uitgave 1993). Deze zienswijze wordt onderschreven door de in augustus 2002 verschenen update van de richtlijn. In deze update wordt aangegeven hoe om te gaan met gewijzigde situaties (b.v. inzet ander materieel). Bij gewijzigde situaties geldt als uitgangspunt "niet meer trillingen dan voor de wijziging" waarbij de trillingen niet lager hoeven te zijn dan de streefwaarden nieuw. Als maximaal toelaatbaar gelden de streefwaarden voor bestaande situaties.

4 BESLUIT

Wij hebben op grond van het bovenstaande besloten om gevolg te geven aan de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 9 juli 2003, zaaknummer 200204406/1, en de vergunning van S.Z.V. Schrootverwerking Zeeuws-Vlaanderen B.V. van 2 juli 2002, kenmerk 026877/38, te wijzigen door de voorschriften 4.5 en 4.7 van de vergunning te vervangen door de volgende voorschriften:

4.5

De in de aanvraag aangegeven geluidsreductie door het verhogen van de damwanden met tenminste 1 meter wordt binnen drie maanden na het van kracht worden van dit besluit gerealiseerd.

4.7

De in de inrichting aanwezige machines en toestellen moeten zodanig zijn opgesteld of uitgevoerd dat zij voldoen aan de in de meet- en beoordelingsrichtlijn deel B (Hinder voor personen in gebouwen) van de Stichting Bouwresearch (uitgave augustus 2002) genoemde streefwaarden zoals die gelden voor bestaande situaties bij herhaald voorkomende trillingen gedurende langere tijd volgens onderstaande tabel.

gebouwfunctie	dag en avond			nacht		
	A ₁	A ₂	A ₃	A ₁	A ₂	A ₃
gezondheidszorg	0,2	0,8	0,1	0,2	0,4	0,1
wonen	0,2	0,8	0,1	0,2	0,4	0,1
onderwijs en kantoor	0,3	1,2	0,15	0,3	1,2	0,15
bijeenkomst	0,3	1,2	0,15	0,3	1,2	0,15
kritische werkruimte	0,1	0,1	-	0,1	0,1	-

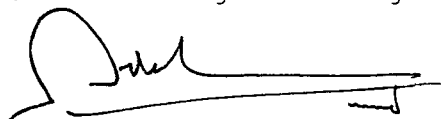
De streefwaarden zijn aangegeven door:

- A₁ onderste streefwaarde voor de trillingsterkte V_{max} (dimensieloos);
- A₂ bovenste streefwaarde voor de trillingsterkte V_{max} (dimensieloos);
- A₃ streefwaarde voor de trillingsterkte V_{per} (dimensieloos).

Er wordt voldaan aan de streefwaarden als:

- de waarde van de maximale trillingsterkte in een ruimte (V_{max}) kleiner is dan A₁ of als
- de waarde van de maximale trillingsterkte van een ruimte (V_{max}) kleiner is dan A₂, waarbij de trillingsterkte over de beoordelingsperiode (V_{per}) kleiner is dan A₃.

overeenkomstig het door gedeputeerde staten genomen besluit,

drs. C.J. Colijn,
directeur directie Ruimte, Milieu en Water.